

**ΑΠΟΚΡΥΣΤΑΛΛΩΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΗ, ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΥΘ**

ΚΥΡΙΕΣ ΔΥΛΟΩΣΕΙΣ

Χρειάζεται να γνωρίζουμε ότι η γη της Χαναάν
έχει μια διττή σημασία κατά την τυπολογία.
Από τη θετική πλευρά, η Χαναάν, μια γη πλούτου, συμβολίζει τον Χριστό, που τα περιλαμβάνει όλα,
με τον ανεξιχνίαστο πλούτο Του.

Από την αρνητική πλευρά, η Χαναάν υποδηλώνει το ουράνιο μέρος
του σκοτεινού βασιλείου του Σατανά με τις σατανικές του δυνάμεις.

Προκειμένου να κερδίσουμε και να κατέχουμε πλήρως τον Χριστό,
που είναι η γη που τα περιλαμβάνει όλα για την οικοδομή του Θεού,
πρέπει να μάθουμε να κρατιόμαστε, να διακυβερνιόμαστε
και να καθοδηγούμαστε από την άμεση, προσωπική παρουσία του Κυρίου.

Αν έχουμε την παρουσία του Κυρίου,
έχουμε σοφία, διορατικότητα, προνοητικότητα,
και εσωτερική γνώση σχετικά με τα πράγματα.
Η παρουσία του Κυρίου είναι τα πάντα για μας.

Χρειάζεται να απαλλαχθούμε από την ανομία
και από το να εργαζόμαστε την ανομία,
να κάνουμε το αρεστό στα μάτια του Θεού,
υπακούοντας στην αρχή της υπηρεσίας του Θεού,
αλλά και να νικάμε το σατανικό χάος στην παλαιά κτίση,
εκτελώντας τη θεία οικονομία για την καινούργια κτίση.

Προκειμένου να γίνουμε φυσιολογικοί Χριστιανοί, ένα μέρος από τους σημερινούς νικητές,
να ανταποκριθούμε στο παρόν κάλεσμα του Κυρίου,
και να ικανοποιήσουμε την παρούσα ανάγκη του Κυρίου στην ανάκτησή Του,
χρειάζεται να είμαστε η σημερινή Ρουθ για να στραφούμε στην οικονομία του Θεού,
να εισέλθουμε στη γη του Εμμανουήλ
και να παντρευτούμε τον Χριστό,
έτσι ώστε να μπορούμε να φέρουμε στο προσκήνιο τον Χριστό
για να καλυφθεί η σημερινή ανάγκη του Θεού και του ανθρώπου.

Η Κρυφή και Ουσιαστική Σημασία του βιβλίου του Ιησού του Ναυή, των Κριτών και της Ρουθ

1. Καθώς μελετάμε τις ιστορίες και τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, χρειαζόμαστε το πλήρες φάσμα, την πλήρη επισκόπηση, ολόκληρης της Αγίας Γραφής, σχετικά με την αιώνια οικονομία του Θεού για τον Χριστό και την εκκλησία, που ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ. Αυτό δεν θα μας δώσει μόνο μια πιο ευρεία άποψη, αλλά και τη βαθύτερη, εγγενή σημασία του σκοπού του Θεού, καθώς μας παρουσιάζει τις ιστορίες και τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Το φάσμα, το κέντρο και η εγγενής σημασία όλων των ιστοριών και των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης πρέπει να είναι ο Χριστός και το Σώμα Του, που θα ολοκληρωθούν εν τέλει στη Νέα Ιερουσαλήμ για την αιώνια οικονομία του Θεού.
2. Για να εκπληρώσει ο Θεός μια τέτοια αιώνια οικονομία, χρειάστηκε να δημιουργήσει τους ουρανούς για τη γη, και τη γη για τον άνθρωπο (Ζαχ 12:1). Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του με ένα πνεύμα, ώστε να έχει επαφή με τον Θεό, να Τον λαμβάνει, να μένει σε Αυτόν, και να Τον δέχεται ως τη ζωή και το περιεχόμενό του. Ήταν πολύ θλιβερό που ο άνθρωπος έπεσε και απομακρύνθηκε από τον Θεό και τον σκοπό Του για την οικονομία Του. Έπειτα, από την πεσμένη ανθρωπότητα, ο Θεός επέλεξε τον Αβραάμ και τους απογόνους του, κάνοντάς τους τον ξεχωριστό και αγαπημένο Του εκλεκτό λαό ανάμεσα σε όλα τα έθνη (τους Εθνικούς). Χρειάστηκαν περισσότερα από 400 χρόνια ώστε ο Θεός να παραγάγει, να συγκροτήσει και να διαμορφώσει έναν τέτοιο εκλεκτό λαό, που αντικατέστησε την Αδαμική φυλή για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας Του. Ο Θεός έφερε αυτόν τον εκλεκτό Του λαό μέσα από δοκιμασίες και παθήματα, τόσο στην Αίγυπτο όσο και στην έρημο, ώστε να μπορέσουν να καταρτιστούν, να παιδευτούν, και να γίνουν ικανοί να συντονιστούν με Αυτόν για την κατάκτηση της γης της επαγγελίας Του επί της γης, υπέρ του Χριστού, καθώς και τη γέννηση των κατάλληλων προσώπων που θα έφερναν τον Χριστό στην ανθρώπινη φυλή. Η κατοχή της γης της επαγγελίας του Θεού για τον Χριστό και η παροχή των κατάλληλων προσώπων, που θα έφερναν τον Χριστό στην ανθρώπινη φυλή, αποτελούν τα δύο κύρια σημεία του τμήματος της ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη σε αυτά τα τρία βιβλία, του Ιησού του Ναυή, των Κριτών και της Ρουθ. Αυτά τα δύο κύρια σημεία, η κατάκτηση της γης για τον Χριστό και η παροχή των αληθινών προγόνων για τον Χριστό, αποτελούν το πνεύμα της ιστορίας από τον Ιησού του Ναυή έως τη Ρουθ. Είναι η κρυφή, εγγενή σημασία αυτού του τμήματος της ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη. Πρέπει να έχουμε ένα καθαρό όραμα σχετικά με αυτό. Ειδικά, η αποκρυστάλλωση πάνω σε αυτά τα τρία βιβλία θα ήταν μάταια, θα ήταν ακριβώς όπως οι μελέτες τόσο πολλών ιστορικών, μαθητών και δασκάλων της Βίβλου, είτε είναι Εβραίοι είτε Χριστιανοί.
3. Αν δια του ελέους του Κυρίου δούμε ένα τέτοιο όραμα, αυτό το τμήμα της ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη θα μας ωφελήσει όσο και η Καινή Διαθήκη. Ένα τέτοιο όραμα θα μας βοηθήσει να δούμε ότι η ιστορία του λαού του Θεού επί της γης είναι στην πραγματικότητα η ιστορία του Θεού που εργάζεται και ενεργεί ανάμεσα στον εκλεκτό λαό Του στην Παλαιά Διαθήκη. Επίσης, αυτή είναι η ιστορία του Θεού που λειτουργεί και ενεργεί μέσα στους λυτρωμένους Του ανθρώπους, κάνοντάς τους να ενεργούν μαζί Του για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας σχετικά με τον Χριστό και την αύξησή Του, που θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ. Ελπίζω ότι μέσω αυτής της εκπαίδευσης όλοι θα μπορέσουμε να δούμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι η καθημερινή μας ζωή και πορεία, η σχολική μας μόρφωση, η δουλειά και η επιχείρησή μας πρέπει να αποτελούν μέρος της ιστορίας του Θεού στην υπέροχη και εξαιρετική κίνησή Του επί της γης σήμερα. Προκειμένου να γίνουμε φυσιολογικοί Χριστιανοί, ένα μέρος από τους σημερινούς νικητές, να ανταποκριθούμε στο παρόν κάλεσμα του Κυρίου, και να ικανοποιήσουμε την παρούσα ανάγκη του Κυρίου στην ανάκτησή Του, δεν αρκεί απλά να είμαστε δήθεν καλοί αδελφοί

και αδελφές, που παρακολουθούν τις συναθροίσεις της εκκλησίας τακτικά, που συμπεριφέρονται σωστά, και που ζουν μια ζωή που είναι φαινομενικά τέλεια στα μάτια των ανθρώπων. Πρέπει να είμαστε ένα με τον Θεό στην ιστορία Του, ο οποίος κινείται και ενεργεί μέσα από τους αγαπημένους Του νικητές, στη ζωή, στην καθημερινή ζωή, και σε ολόκληρο το έργο μας σήμερα επί της γης! Πρέπει να γράψουμε τη σημερινή ιστορία του Θεού! Πρέπει να προχωρήσουμε, όντας ένα με τον Θεό που ενεργεί! Εν Αυτώ, με Αυτόν, δι' Αυτού και υπέρ Αυτού! Πρέπει να σφύζουμε από ζωή, να είμαστε ζωντανοί και ενεργοί! Πρέπει να είμαστε ο σημερινός Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ, για να κατακτήσουμε τη γη που μας υποσχέθηκε ο Θεός, υπέρ του Χριστού, ώστε να γίνουμε η ιδιοκτησία Του! Χρειάζεται να είμαστε η σημερινή Ρουθ για να στραφούμε στην οικονομία του Θεού, να εισέλθουμε στη γη του Εμμανουήλ και να παντρευτούμε τον Χριστό, έτσι ώστε να μπορέσουμε να φέρουμε τον Χριστό για να ικανοποιήσει τη σημερινή ανάγκη του ανθρώπου. Αυτή πρέπει να είναι η εγγενής σημασία αυτών των τριών βιβλίων, του Ιησού του Ναυή, των Κριτών και της Ρουθ. Το αποτέλεσμα αυτής της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η κατάκτηση της γης της επαγγελίας του Θεού, υπέρ του Χριστού, και η ανάδειξη του εξαισίου Χριστού για να καλυφθεί η σημερινή ανάγκη του Θεού αλλά και του ανθρώπου.

**Το Πρόσταγμα, η Υπόσχεση και η Ενθάρρυνση του Θεού
προς τον Ιησού του Ναυή**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιησ 1:1-9

I. Ο Ιησούς του Ναυή αποτελεί τύπο του Χριστού κατά τις ακόλουθες πτυχές:

- A. Το όνομα Ιησούς, μεταφρασμένο από το εβραϊκό όνομα «Γεσοούα» (Εβρ 4:8, Πραξ 7:45) σημαίνει «Γιαχβέ, ο Σωτήρας» ή «η σωτηρία του Γιαχβέ» (Μτ 1:21, Αρ 13:16):
1. Ο Χριστός, ο Ηγέτης μας, είναι ο αληθινός Ιησούς του Ναυή, ο Αρχηγός της σωτηρίας μας (Εβρ 2:10, 4:8), για να μας οδηγήσει στη δόξα και στην ανάπαυση της γης που μας υποσχέθηκε ο Θεός, με τον Χριστό ως την τέλεια ειρήνη και την πλήρη ικανοποίησή μας (Εβρ 2:10, 4:11, Δτ 12:9, Μτ 11:28-30).
 2. Ο Ιησούς του Ναυή συμβολίζει τον Χριστό ως χάρη που αντικαθιστά το νόμο, που χαρακτηρίζεται από τον Μωυσή (Ιησ 1:2α, Ιω 1:17). Όταν πέθανε ο Μωυσής, ο νομοθέτης, ο Ιησούς του Ναυή ήρθε στο προσκήνιο για να οδηγήσει τον λαό Του στην καλή γη (Ιησ 1:1-4). Ο Ιησούς του Ναυή συμβολίζει τον Κύριο Ιησού, τον Ηγέτη μας, που μας οδηγεί στην απόλαυση του Κυρίου, ως την ανάπαυσή μας και την πραγματικότητα της καλής γης (Δτ 8:7-10, 12:9, Φιλ 1:19, Εφ 3:8, Κολ 1:12, 2:6-7, Εβρ 4:8-9, Μτ 11:28-29).
- B. Στον πόλεμο ενάντια στον Αμαλήκ (Εξ 17:8-16), ο Αμαλήκ συμβολίζει τη σάρκα, που αποτελεί το σύνολο του πεσμένου παλαιού ανθρώπου. Ο Ιησούς του Ναυή συμβολίζει τον παρόντα και πρακτικό Χριστό, ο οποίος είναι το ενοικούν Πνεύμα που πολεμά ενάντια στη σάρκα και τη θανατώνει (Ρωμ 8:9-13, Γαλ 5:16-17, 24):
1. Ο σκοπός της σάρκας είναι να μας εμποδίσει να εισέλθουμε στην πλήρη απόλαυση του Χριστού, που τα περιλαμβάνει όλα, σαν την καλή μας γη.
 2. Η οικονομία του Θεού μάς απαλλάσσει από τη σάρκα, φέρνοντάς μας στο Πνεύμα, ώστε να μπορούμε να συμμετέχουμε στην ευλογία από τα πλούτη του Τριαδικού Θεού—Ρωμ 7:17—8:2, Γαλ 3:14, Εφ 1:3-14.
- Γ. Στην ηλικία των σαράντα ετών, ο Ιησούς του Ναυή ενώθηκε με τον Χάλεβ, ως δύο από τους δώδεκα κατασκόπους, έχοντας καρδιά γεμάτη πίστη, λαμβάνοντας τον λόγο του Θεού ως πίστη, έτσι ώστε μαζί να φροντίσουν για τα συμφέροντα του Θεού, για να μπορέσει ο λαός Του να κατακτήσει την καλή γη. Μόνο αυτοί οι δύο νικητές, ανάμεσα στους λυτρωμένους του Θεού στην έρημο, ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ, έλαβαν το βραβείο της καλής γης—Αρ 13:30, 14:6-9, 27-30, Ρωμ 10:17, Γαλ 3:3, 5, Εβρ 11:5-6, Φιλ 3:13-14, βλ. Πραξ 6:5:
1. Σύμφωνα με την καταγραφή στους Αριθμούς 13 και 14, ο λαός του Ισραήλ είχε πονηρή καρδιά απιστίας. Ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ νουθέτησαν και προειδοποίησαν τον λαό, λέγοντας, «Μη αποστατείτε ενάντια στον Κύριο» (Αρ 14:9). Αυτά τα λόγια υποδεικνύουν ότι το να μην πιστεύουμε στον Κύριο σημαίνει να αποστατούμε εναντίον Του—Αρ 13:31-33, 14:1-3, 6-11, Δτ 1:26, 32.
 2. Προκειμένου να κατέχουμε πλήρως τον Χριστό σαν την καλή γη, θα πρέπει να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας απαλλάξει από την πονηρή καρδιά απιστίας. Αν έχουμε μια τέτοια σκληρή καρδιά, θα ολισθαίνουμε και θα απομακρυνόμαστε από τον ζωντανό Θεό—Δτ 1:25-26, 28, 35-39, 9:23, Πραξ 6:5α, Εβρ 3:7-13.
 3. Οι Χριστιανοί περπατούν δια της πίστεως, όχι δια της όρασης (Β' Κορ 5:7). Έτσι, πρέπει να αποβλέπουμε συνεχώς στον Ιησού, τον Αρχηγό και Τελειοποιητή της πίστης μας (Εβρ 12:1-2). Η πίστη μας δεν είναι εκ του εαυτού μας, αλλά απ' Αυτόν, ο οποίος μεταδίδεται σε μας σαν το στοιχείο της πίστεως, ώστε να μπορεί να πιστεύει εκ μέρους μας (Γαλ 2:20, Β' Πε 1:1).

4. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι για τον Χριστιανό η απιστία αποτελεί τη μεγαλύτερη αμαρτία. Αν γαντζωνόμαστε από τον Λόγο του Θεού και πιστεύουμε στον Λόγο Του, όλα θα είναι καλά. Αν ζούμε στα συναισθήματά μας και δεν εξασκούμε το πνεύμα της πίστης, ούτε στρέφουμε την καρδιά μας προς τον Κύριο προκειμένου να πιστεύουμε στα θεία γεγονότα στον Λόγο του Θεού, που είναι η διαθήκη και η συνθήκη Του για μας, θα αποστατούμε ενάντια στον Λόγο του Θεού, θα προσβάλλουμε τον Θεό και θα Τον καθιστούμε ψεύτη—Ατ 1:25-26, Εβρ 3:12, 16-19, 4:2, 6, 11:1, Ρωμ 3:4.
5. Δεν πρέπει να μας απειλούν ή να μας τρομάζουν οι νεφέλες από τις καταδίκες, τα συναισθήματα και το περιβάλλον μας. Πρέπει να ζούμε υπό την καινή διαθήκη και να μην πιστεύουμε σε καμία αποτυχία, αδυναμία, σκοτάδι ή αρνητικό πράγμα. Είμαστε ο λαός της διαθήκης και έχουμε ένα εδάφιο υπόσχεσης για την ικανοποίηση κάθε κατάστασης—Γεν 9:8-17, Απ 4:2-3, Θρ 3:22-23, Ρωμ 8:1, Β' Κορ 12:9, Β' Τιμ 1:10, 2:1, Ιδ 24, Α' Ιω 1:9, Α' Κορ 1:9.
6. Το πνεύμα μας είναι σαν ένας «τραπεζικός λογαριασμός» του αναστημένου, πνευματικού Χριστού, που είναι η πραγματικότητα όλων των κληροδοτημάτων της καινής διαθήκης. Δια του νόμου του Πνεύματος της ζωής, όλα αυτά τα κληροδοτήματα παρέχονται και γίνονται αληθινά σε μας. Επειδή οι άνθρωποι της εκκλησίας αποτελούν έναν λαό υπό τη διαθήκη Του, μπορούν στην πραγματικότητα να αποκαλεστούν «η εκκλησία της διαθήκης»—Ησ 42:6, 49:8, Ρωμ 8:2, 10, 6, 11, 16, Εβρ 8:10, Ιω 16:13.

II. «Άνθρωπος δεν θα μπορέσει να σταθεί εναντίον σου όλες τις ημέρες τής ζωής σου· όπως ήμουν μαζί με τον Μωυσή, θα είμαι και μαζί σου· δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω. Να γίνεις ισχυρός και ανδρείος· επειδή, εσύ θα κληροδοτήσεις σε τούτον τον λαό τη γη, που ορκίστηκα στους πατέρες τους να τους δώσω. Μόνο να γίνεις ισχυρός και υπερβολικά ανδρείος, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με ολόκληρο τον νόμο, που ο Μωυσής, ο υπηρέτης μου, σε πρόσταξε· να μη παρεκκλίνεις απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά, για να φέρεσαι με σύνεση, παντού όπου κι αν πας»—Ιησ 1:5-7:

- A. Ήταν σπουδαίο το γεγονός ότι ο Γιαχβέ είπε στον Ιησού του Ναυή ότι, όπως ήταν μαζί με τον Μωυσή, θα είναι και μαζί του. Κάποτε ο Κύριος είπε στον Μωυσή, «Η παρουσία μου θα έρθει μαζί σου, και θα σου δώσω ανάπαυση» (Εξ 33:14). Επειδή ο Μωυσής ήταν κοντά στην καρδιά του Θεού και σύμφωνα με την καρδιά Του, είχε την παρουσία του Θεού στον μέγιστο βαθμό.
- B. Στην Καινή Διαθήκη η παρουσία του Ιησού είναι ο Εμμανουήλ, που σημαίνει «ο Θεός μαζί μας» (Μτ 1:23, 18:20, 28:20). Ο Χριστός, που είναι το Πνεύμα της αλήθειας, το ζωοποιό Πνεύμα, είναι ο Εμμανουήλ, η παρουσία της Θείας Τριάδας μέσα στο πνεύμα μας (Β' Τιμ 4:22).
- Γ. Πρέπει συνεχώς να εξασκούμε το πνεύμα της πίστης μας για να γίνουμε «ισχυροί και υπερβολικά ανδρείοι», ώστε να απολαμβάνουμε τον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, όπως υποδηλώνεται από την καλή γη. Αυτός είναι ο αρραβώνας της κληρονομιάς μας σήμερα, που αποτελεί δείγμα της πλήρους και αιώνιας κληρονομιάς μας από τον θαυμάσιο Χριστό στην ερχόμενη εποχή, αλλά και στην αιωνιότητα—Β' Κορ 4:13, Εφ 1:14, 18, Β' Κορ 1:22, 5:5-6α.
- Δ. Πρέπει να λάβουμε τον Χριστό ως τη δύναμη και το θάρρος μας, για να μεγαλώνουμε τον Χριστό υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, που σημαίνει να Τον βιώνουμε με τη μέγιστη απόλαυση (Φιλ 1:20, 4:11-13). Μπορούμε πάντα να διακηρύττουμε ότι, «Ο Κύριος είναι φως μου και σωτηρία μου· ποιον θα φοβηθώ; Ο Κύριος είναι δύναμη της ζωής μου· από ποιον θα δειλιάσω;»—Ψλ 27:1.

- Ε. Κάποτε ο θάνατος βασίλευε πάνω μας (Ρωμ 5:14), και είμασταν κάτω από τη δουλειά του, φοβούμενοι τον θάνατο συνεχώς. Δεδομένου ότι ο Κύριος κατέστρεψε τον διάβολο και κατάργησε τον θάνατο (Εβρ 2:14-15, Β' Τιμ 1:10), δεν τον φοβόμαστε πια, αλλά και απελευθερωθήκαμε από τη δουλειά του.
- ΣΤ. «Επειδή ο Κύριος δεν θα απορρίψει τον λαό του, και την κληρονομιά του δεν θα εγκαταλείψει» (Ψλ 94:14). «Ο Κύριος είναι σ' εμένα βοηθός και δε θα φοβηθώ. Τι θα μου κάνει άνθρωπος;» (Εβρ 13:6). «Αν ο Θεός είναι με το μέρος μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;» (Ρωμ 8:31).
- Ζ. Χρειάζεται να αναζωογονούμε το πνεύμα που μας έδωσε ο Θεός, το οποίο δεν είναι πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού (Β' Τιμ 1:6-7). Τα συναισθήματά μας είναι απλά ένα ψέμα. Πρέπει πάντα να πιστεύουμε και να δηλώνουμε ότι είμαστε δυνατοί, ότι είμαστε γεμάτοι αγάπη, και ότι είμαστε ξεκάθαροι. Τότε θα μπορούμε να γίνουμε ισχυροί και ανδρείοι (Ιησ 1:6), για να εισέλθουμε στον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα και να Τον απολαμβάνουμε σαν την πραγματικότητα της καλής γης.
- Η. Δεν πρέπει να «παρεκκλίνουμε δεξιά ή αριστερά» (Ιησ 1:7) από τον άγιο Λόγο Του σχετικά με το ουράνιο όραμα της οικονομίας του Θεού, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ευδοιωθούμε όπου κι αν πάμε, περπατώντας «αξίως του Κυρίου σε κάθε αρεστό πράγμα» (Κολ 1:10). Έτσι, πριν από τη μετάθεσή μας, θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε τη μαρτυρία ότι είχαμε «ευαρεστήσει τον Θεό», πιστεύοντας συνεχώς ότι ο Θεός είναι και ότι εμείς δεν είμαστε (Εβρ 11:5-6, Γεν 5:21-24).

III. «Αυτό το βιβλίο τού νόμου δεν θα απομακρυνθεί από το στόμα σου, αλλά σ' αυτό θα μελετάς ημέρα και νύχτα, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό· επειδή, τότε θα ευδώνεσαι στον δρόμο σου, και τότε θα φέρεσαι με σύνεση. Δεν σε προστάζω εγώ; Γίνε ισχυρός και ανδρείος· να μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας»—Ιησ 1:8-9:

- Α. Ο Ιησούς του Ναυή έπρεπε να είναι απασχολημένος με τον λόγο του Θεού και να αφήνει τον λόγο Του να τον καταλαμβάνει (βλ. Κολ 3:16). Όντας απασχολημένος και πλήρης με τον λόγο, έμελλε να ευδοιωθεί, κατακτώντας τη γη που είχε υποσχεθεί ο Θεός.
- Β. Το κλειδί για να εκτελέσει ο Ιησούς του Ναυή όλα όσα ήταν γραμμένα στον Λόγο του Θεού, και το κλειδί για την ευημερία, την επιτυχία, τη δύναμη και το θάρρος του καθώς κατάκτησε τη γη που είχε υποσχεθεί ο Θεός, ήταν να μην απομακρυνθεί ο λόγος του Θεού από το στόμα του, μελετώντας τον λόγο Του ημέρα και νύχτα. Η φράση «από το στόμα σου» δείχνει ότι η μελέτη γίνεται κυρίως με την εκφορά του λόγου:
 1. Το εβραϊκό ρήμα που μεταφράζεται ως «μελετάς» (Ιησ 1:8) είναι πλούσιο σε νόημα. Υποδεικνύει τη λατρεία, τον αναλογισμό και την εκφορά του λόγου. Το να μελετάμε τον λόγο σημαίνει να τον γευόμαστε και να τον απολαμβάνουμε με προσεκτική θεώρηση—Ψλ 119:15, 23, 48, 78, 97-100, 148, βλ. 9-11.
 2. Η προσευχή, ο αναλογισμός και η δοξολογία μπορούν να συμπεριληφθούν στη μελέτη του λόγου. Το να μελετάμε τον λόγο του Θεού σημαίνει να απολαμβάνουμε τον λόγο Του σαν την πνοή Του (Β' Τιμ 3:16) και, ως εκ τούτου, να διαποτιζόμαστε με τον Θεό, να εισπνέουμε τον Θεό, και να λαμβάνουμε πνευματική θρέψη.

3. Το να μελετάμε τον λόγο Του σημαίνει να τον «αναμασάμε», όπως τα δίχηλα που αναμασάνε χόρτα (Λευ 11:3). Όταν μελετάμε τον λόγο του Θεού, τον λαμβάνουμε με θεώρηση και αναθεώρηση. Όπως τα «δίχηλα που αναμασάνε», μπορούμε κι εμείς να το κάνουμε αυτό καθώς διαβάζουμε τον λόγο με προσευχή νωρίς το πρωί, ώστε να μπορούμε να λάβουμε θρέψη, αναθεωρώντας αυτό που έχουμε λάβει από τον λόγο του Θεού.
- Γ. Ο ψαλμωδός είπε, «Στις εντολές σου θα μελετώ, και στους δρόμους σου θα ενατενίζω. Στα διατάγματά σου θα εντρυφώ· δεν θα λησμονήσω τα λόγια σου»—Ψλ 119:15-16:
1. Όταν ο ψαλμωδός μελετούσε τον λόγο του Θεού, αυτή η μελέτη ήταν η ευχαρίστηση, η χαρά και η αγαλλίασή του (Ιερ 15:16), και δεν λησμονούσε τον λόγο του Θεού. Επομένως, αυτό έγινε μια συνεχής και αιώνια θρέψη γι' αυτόν (Ψλ 119:105, 130).
 2. Μελετώντας τον λόγο του Θεού, θυμόμαστε τον λόγο Του και ζωοποιούμε απ' αυτόν—«Θυμήσου τον λόγο, που είχες πει στον δούλο σου, στον οποίο με στήριξες με ελπίδα. Αυτή είναι η παρηγοριά μου στη θλίψη μου, ότι ο λόγος σου με ζωοποίησε»—Ψλ 119:49-50.
- Δ. Η μελέτη του λόγου Του είναι πιο πλούσια, πιο ευρεία και πιο περιεκτική ακόμα και από την ανάγνωση με προσευχή, επειδή συμπεριλαμβάνει την προσευχή, τη λατρεία, την απόλαυση, τον αναλογισμό, το προσκύνημα και το ύψωμα των χεριών για να λάβουμε τον λόγο του Θεού (Ψλ 119:48). Το ότι υψώνουμε τα χέρια μας προς τον λόγο του Θεού σημαίνει ότι λαμβάνουμε τον λόγο με θερμή και ευχαριστία και ότι λέμε «Αμήν» στον λόγο Του (Νε 8:5-6).
- Ε. Όταν αγγίζουμε τον λόγο του Κυρίου με το πνεύμα μας κατά αυτόν τον τρόπο, και μένουμε σε συνεχή κοινωνία με Αυτόν, πρέπει να έχουμε την αίσθηση ότι πλενόμαστε, ζεσταινόμαστε, αναζωογονούμαστε, ποτιζόμαστε και προμηθευόμαστε από τον λόγο Του στην Αγία Γραφή. Το καλύτερο που μπορούμε και πρέπει να κάνουμε είναι να αγγίζουμε τον Κύριο, να Τον λατρεύουμε, να πιστεύουμε σ' Αυτόν, να Τον αφομοιώνουμε, να Τον απολαμβάνουμε, να Τον επιδιώκουμε και να Τον κερδίζουμε—Ψλ 27:4, Φιλ 3:8, 14.
- ΣΤ. Όταν πραγματικά περνάμε χρόνο μελετώντας τον λόγο του Θεού, διαποτιζόμαστε με τον Θεό για να λάμπουμε με τον Θεό και να ακτινοβολούμε τον Θεό (Β' Κορ 3:15-18). Γι' αυτόν τον λόγο τραγουδάμε τα ακόλουθα λόγια: «Αναζήτησε τον Κύριο / Στην αγάπη ν' αφεθείς / Και το φως Του να διεισδύσει / Αυτόν να ακτινοβολείς» (Υμνος 56).
- Ζ. Επειδή ο Κύριος και Θεός μας μάς προστάζει να εισέλθουμε σ' Αυτόν και να Τον απολαμβάνουμε ως την πραγματικότητα της καλής γης που τα περιλαμβάνει όλα, θα πρέπει να λέμε «Αμήν» στον λόγο Του. Έτσι, θα είμαστε ισχυροί και ανδρείοι, δεν θα φοβόμαστε ούτε θα δειλιάζουμε, επειδή ο Γιαχβέ ο Θεός μας θα είναι μαζί μας όπου κι αν πάμε, καθώς μαθητεύουμε όλα τα έθνη για να γίνουν ο λαός της βασιλείας, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα, τη Δευτέρα παρουσία Του—Ιησ 1:9, Μτ 28:20.